

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o fluoriranih toplogrednih plinih

(COM(2012) 643 final – 2012/0305 (COD))

(2013/C 271/26)

Poročevalec: **Mário SOARES**

Svet in Evropski parlament sta 21. oziroma 19. novembra 2012 sklenila, da v skladu s členom 192(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosita za mnenje o naslednjem dokumentu:

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o fluoriranih toplogrednih plinih

COM(2012) 643 final – 2012/0305 (COD).

Strokovna skupina za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 26. aprila 2013.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 490. plenarnem zasedanju 22. in 23. maja 2013 (seja z dne 23. maja) z 92 glasovi za, 2 glasovoma proti in 1 vzdržanim glasom..

1. Sklepi in priporočila

1.1 EESO odločno podpira Komisijo v njenih prizadevanjih za izboljšanje zakonodaje na področju fluoriranih toplogrednih plinov.

1.2 EESO poudarja, da je treba čim prej skleniti globalni sporazum o nadzoru fluoriranih toplogrednih plinov, da bodo za vsa gospodarstva na svetu veljala enaka pravila.

1.3 V sedanji gospodarski in socialni krizi mora biti zaščita delovnih mest prednostna naloga. Prehod na podnebju in okolju prijazno gospodarstvo mora temeljiti na močnem socialnem dialogu, da bo mogoče v prihodnje spremembe uvajati kolektivno in demokratično. Socialni dialog, pogajanja in sodelovanje so temeljne vrednote in sredstva, s katerimi je mogoče podpreti in uskladiti spodbujanje socialne kohezije in kakovostnih delovnih mest, ustvarjanje novih delovnih mest ter krepitev inovacij in konkurenčnosti v evropskih gospodarstvih.

1.4 EESO poziva k zmanjšanju finančnih in upravnih obremenitev, povezanih z izvajanjem posameznih vidikov te uredbe, zlasti za mala in srednja podjetja (MSP).

1.5 EESO poziva, naj se v večji meri upošteva poraba energije v celotnem življenjskem ciklu, pri analizi stroškov in koristi pa naj se upoštevajo morebitne pomanjkljivosti uvajanja predlaganih alternativnih tehnologij.

1.6 Komisija in države članice morajo okrepiti podporo za raziskave in industrijske inovacije, zlasti za razvoj alternativnih

tehnologij, ki bi se uporabljale namesto fluoriranih toplogrednih plinov.

1.7 Tako države članice kot tudi podjetja bi si morali v okviru svojih politik, namenjenih zmanjšanju uporabe in proizvodnje fluoriranih plinov, močno prizadevati za izvedbo socialno pravičnega prehoda.

1.8 Morda bi bilo treba razviti ustrezne programe usposabljanja, da bodo zaposleni pripravljani na uporabo alternativnih tehnologij namesto fluoriranih toplogrednih plinov, vendar je treba pri tem upoštevati poseben položaj MSP. Treba bi bilo zmanjšati finančno in upravno obremenitev izdajanja spričeval/usposabljanja.

1.9 Ukrepe bi bilo treba sprejeti še pred uporabo fluoriranih plinov, da bi z okrepitvijo zahtev v zvezi z zasnovo obratov, v katerih se uporabljajo ti plini, preprečili njihovo uhajanje.

1.10 Države članice bi morale razviti sisteme ločenega zbiranja izrabljenih naprav, ki vsebujejo fluorirane snovi, v skladu z načeli Direktive 2002/96/ES o odpadni električni in elektronski opremi.

1.11 Ti programi usposabljanja bi morali biti namenjeni vsem podjetjem, ki opravljajo dejavnosti, povezane s proizvodnjo, distribucijo in nameščanjem naprav, ki vsebujejo fluorirane pline, prav tako pa bi morali vanje vključiti tudi alternativne tehnologije, da se spodbudi proces tehnološkega prehoda.

1.12 EESO meni, da bi bilo ustrezneje ločevati med temi tehnologijami ter namesto postopnega zmanjšanja predvideti postopno uklinjanje, vsaj kadar je to tehnično mogoče in ekonomsko vzdržno.

1.13 Omejitve, ki veljajo za evropske proizvajalce, morajo veljati tudi za proizvode, uvožene v Evropsko unijo.

1.14 Evropska komisija bo odgovorna predvsem za vzpostavitev sistema kvot in bo morala omejiti s tem povezane stroške, hkrati pa si prizadevati za ohranitev okoljske celovitosti.

1.15 Komisijo bi bilo treba pooblastiti za nadzor, preverjanje in uskladitev s to uredbo.

1.16 EESO se strinja, da se za pravno podlago izbire varstvo okolja, vendar pa poudarja, da je treba zagotoviti, da izvajanje uredbe ne bo vplivalo na celovitost notranjega trga.

2. Uvod

2.1 EESO je leta 2004 pripravil mnenje ⁽¹⁾ o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določenih fluoriranih toplogrednih plinih (veljavna Uredba št. 842/2006), v katerem je poudaril, da se je koncentracija toplogrednih plinov povečala zaradi človeške dejavnosti, kar bo – če tega trenda in z njim povezanega globalnega segrevanja ne bo mogoče omejiti ali obrniti – privedlo do trajnih in verjetno resnih podnebnih sprememb. V tem mnenju je Odbor sicer podprl cilj in splošni pristop Komisije, hkrati pa opozoril na določena vprašanja, ki se zastavljajo v zvezi s predlogom uredbe. Zdi se, da so nekatere kritične pripombe še vedno na mestu in so znova izpostavljene v tem mnenju.

2.2 Fluorirani plini so močni toplogredni plini, ki jih ustvarja človek. Trenutno te pline urejata dva mednarodna sporazuma, odvisno od tega, ali vsebujejo snovi, ki uničujejo stratosferski ozonski plašč, ali ne. Po eni strani so v Montrealskem protokolu (1987) k Dunajski konvenciji predvideni ukrepi za nadzor proizvodnje in uporabe teh snovi, končni cilj pa je prenehanje njihove uporabe. Ta protokol se je stalno dopolnjeval in področje njegove uporabe se je razširilo na nove pline in nove vrste uporabe. Po drugi strani pa emisije fluoriranih plinov, ki ne vplivajo na ozonski plašč, ureja Kjotski protokol, namenjen zmanjšanju emisij toplogrednih plinov. Koalicija za podnebje in čist zrak, ki si od leta 2012 prizadeva za zmanjšanje količine kratkotrajnih onesnaževal v zraku, je v svoj program vključila tudi emisije fluoriranih ogljikovodikov.

2.3 EU je skupaj z drugimi akterji vodilna v boju proti fluoriranim toplogrednim plinom. V letih 2009, 2010, 2011 in 2012 je več podpisnic Montrealskega protokola, vključno z Združenimi državami, predstavilo predloge za omejitev proizvodnje in uporabe fluoriranih ogljikovodikov na svetovni ravni, 108 držav pa je te pobude podprlo.

2.4 Vendar pa ni bil dosežen velik napredek, ker Kitajska, Brazilija, Indija, države na območju Perzijskega zaliva in še nekatere druge države niso želele razpravljati o tem vprašanju v okviru Montrealskega protokola, saj naj fluorirani plini, vključeni v Kjotski protokol, ne bi imeli nobenega vpliva na stratosferski ozonski plašč.

2.5 Evropska unija je leta 2009 sprejela cilje za zmanjšanje svojih emisij toplogrednih plinov do leta 2020 in leta 2050. Do leta 2020 mora EU v primerjavi z letom 1990 emisije toplogrednih plinov zmanjšati za 20 %, če bo podpisan globalni sporazum, ki bo za večja gospodarstva v svetu določal primerljive cilje, pa za 30 %.

2.6 Za doseg te ciljev ima EU na voljo celo vrsto inovativnih instrumentov, med katerimi so najpomembnejši naslednji: sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (Direktiva 2009/29/ES), direktiva o energiji iz obnovljivih virov (Direktiva 2009/28/ES), direktiva o energetske učinkovitosti (Direktiva 2012/27/EU) in odločba o prizadevanju držav članic (Odločba št. 406/2009/ES). EU je potrdila, da bodo morale razvite države do leta 2050 emisije zmanjšati za 80 do 95 % v primerjavi z vrednostmi iz leta 1990, da bo izpolnjen cilj omejitve globalnih podnebnih sprememb na 2 stopinji Celzija.

2.7 Načrt Evropske komisije za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050 navaja, da se na podlagi ekonomsko najučinkovitejših scenarijev predvideva, da se bodo v primerjavi z letom 1990 emisije do leta 2020 zmanjšale za 25 %, do leta 2030 za 40 %, do leta 2040 pa za 60 %.

2.8 Glede na to, da lahko fluorirani toplogredni plini vplivajo na globalno segrevanje, so sestavni del evropskega okvira za boj proti podnebnim spremembam. Evropsko zakonodajo na področju fluoriranih plinov sestavljata dva glavna zakonodajna akta:

— Uredba št. 842/2006 določa predvsem sistem preprečevanja uhajanja med uporabo in ob koncu življenjske dobe stacionarne opreme ter omejitve uporabe v določenih aplikacijah;

⁽¹⁾ UL C 108, 30.4.2004.

— Direktiva 2006/40/ES se nanaša na prenosne klimatske sisteme.

2.9 Okrepljena prizadevanja EU za boj proti podnebnim spremembam in prehod na nizkoogljično gospodarstvo so sicer dobrodošla, vendar jih je treba podpreti z verodostojnim socialnim programom in ustreznimi sredstvi za pomoč sektorjem in regijam, ki bodo čutili negativne posledice na področju zaposlovanja, če druge velike države ne bodo dosegle nobenega napredka. Zaradi globalnega okvira gospodarstva in energije je zelo občutljivo vprašanje konkurenčnosti, zlasti za energetske intenzivne izvozne sektorje. Prizadevanja za dekarbonizacijo evropskega gospodarstva je treba bolj usmeriti v projekt ponovne industrializacije, ki bi temeljil predvsem na učinkoviti uporabi virov na področju energije ter na trajnostnih in inovativnih tehnologijah.

3. Povzetek predloga Komisije in razlogi za pripravo predloga

3.1 Cilji predloga Komisije so:

3.1.1 nadomestiti Uredbo (ES) št. 842/2006 o določenih fluoriranih toplogrednih plinih, da bi se zagotovil stroškovno učinkovitejši prispevek k doseganju podnebnih ciljev EU z odvrcaanjem od uporabe fluoriranih plinov, ki imajo velik vpliv na podnebje, v korist energijsko učinkovitih in varnih nadomestnih možnosti ter k nadaljnjemu izboljšanju zadrževanja in ravnanja z izrabljenimi izdelki in opremo, ki vsebujejo fluorirane pline;

3.1.2 okrepiti trajnostno rast, spodbujati inovacije in razvijati zelene tehnologije z izboljšanjem tržnih možnosti za alternativne tehnologije in pline, ki imajo majhen vpliv na podnebje;

3.1.3 zagotoviti, da bo EU upoštevala najnovejše znanstvene ugotovitve na mednarodni ravni, kot so opisane v četrtem ocenjevalnem poročilu IPCC ZN, zlasti glede snovi, ki jih zajema ta uredba, in izračuna njihovega potenciala globalnega segrevanja;

3.1.4 prispevati k doseganju soglasja o mednarodnem sporazumu glede postopnega zmanjševanja fluoriranih ogljikovodikov, tj. najpomembnejše skupine fluoriranih plinov, v skladu z Montrealskim protokolom;

3.1.5 poenostaviti in pojasniti določbe Uredbe (ES) št. 842/2006, da bi se v skladu z zavezanostjo Komisije k boljši pravni ureditvi zmanjšalo upravno breme.

4. Splošne ugotovitve

4.1 EESO odločno podpira Komisijo v njenih prizadevanjih za okrepitev zakonodaje na področju fluoriranih toplogrednih plinov, saj imajo velik vpliv na globalno segrevanje. Bistvenega pomena je, da si še dodatno prizadevamo za zmanjšanje emisij teh plinov v EU, tako pri njihovi proizvodnji kot uporabi.

4.2 Veljavna zakonodaja je sicer kakovostna, vendar pa njeno izvajanje ovirajo številne težave, ki jih je EESO večinoma izpostavil v mnenju iz leta 2004. Države članice poziva, naj si bolj prizadevajo za uveljavitev lastnih odločitev.

4.3 EESO se sicer strinja s pobudami EU, hkrati pa poudarja, da je treba čim prej doseči globalni sporazum o nadzoru fluoriranih toplogrednih plinov, da bodo za vsa gospodarstva na svetu veljala enaka pravila.

4.4 Glede na to, da obstajajo tehnično izvedljive in ekonomske vzdržne alternativne tehnologije, izboljšanje zakonodaje temelji na zagotavljanju ustrezne stroškovne učinkovitosti, da bo na splošno makroekonomski učinek zakonodaje zelo omejen, razen v nekaterih specifičnih sektorjih. Vendar pa se bodo lahko stroški, ki bodo nastali zaradi izvajanja zakonodaje, delno izravnali s povečanjem energetske učinkovitosti, delno pa s strateško umestitvijo inovativnih podjetij na trgu. EESO poudarja, da je treba tudi v primeru, ko je bila izvedena natančna ocena stroškovne učinkovitosti predlaganih ukrepov, čim bolj omejiti finančno obremenitev, povezano z izvajanjem določb predloga uredbe. Poleg tega poziva, naj se v večji meri upošteva poraba energije v celotnem življenjskem ciklu, pri analizi stroškovne učinkovitosti pa naj se upoštevajo morebitne pomanjkljivosti uvajanja predlaganih alternativnih tehnologij (vnetljivost, eksplozivnost, toksičnost in nevarnost povečanega pritiska). Poleg tega raven varnosti, ki se zahteva v določenih sektorjih, kot so železnice, lahko prepreči uporabo alternativnih snovi, četudi so bile uspešno razvite. Zato je treba za te sektorje dejavno razvijati alternativne rešitve, ki so ekološko in ekonomsko izvedljive.

4.5 EESO tako Komisijo in države članice poziva, naj okrepijo podporo za raziskave in industrijske inovacije, zlasti za razvoj alternativnih tehnologij, ki bi se uporabljale namesto fluoriranih toplogrednih plinov. Zaradi gospodarske krize, s katero se sooča evropsko gospodarstvo, je podpora inovacijam ključni element strategije za ponovno industrializacijo. Kljub temu je treba upoštevati tudi to, da ni gotovo, da bo mogoče s sprejemljivi stroški razviti snovi ali tehnologije, ki bodo lahko izpolnjevale funkcije, ki so bistvene za delovanje razvitih družb, kot je na primer hlajenje.

4.6 Treba je pozdraviti, da predlog vsebuje člen, posvečen usposabljanju in spričevalom, s čimer naj bi se izboljšala učinkovitost zakonodaje in spodbujal razvoj sinergij z evropsko zakonodajo na področju zdravja in varnosti zaposlenih, zlasti z obravnavo tveganj, povezanih z alternativnimi tehnologijami. Vendar pa EESO ugotavlja, da je pomanjkanje ustreznega usposabljanja za delovno silo pogosto velika ovira za izvajanje predpisov. Tako države članice kot tudi podjetja si morajo znatno prizadevati za razvoj potrebnih programov usposabljanja, da bodo zaposleni pripravljeni na uporabo alternativnih tehnologij namesto fluoriranih toplogrednih plinov. Upoštevati bi bilo treba poseben položaj MSP ter omejiti finančno in upravno obremenitev izdajanja spričeval in usposabljanja.

4.7 EESO poudarja, da bi se bilo treba pri reševanju problematike fluoriranih toplogrednih plinov zgledovati po dobrih praksah nekaterih držav članic.

5. Posebne ugotovitve

5.1 Stroški ukrepov zadrževanja (tj. preverjanje uhajanj, odkrivanje uhajanja, vodenje evidenc itd.) so za končne uporabnike, ki so pogosto MSP, zelo veliki, zato je EESO zaskrbljen zaradi finančnega bremena uredbe o fluoriranih toplogrednih plinih za ta gospodarski sektor, ki je že tako oslabil zaradi gospodarske krize. EESO poudarja, da je treba sprejeti ukrepe še pred uporabo fluoriranih plinov, da bi z okrepitevijo zahtev v zvezi z zasnovo obratov, v katerih se uporabljajo ti plini, preprečili njihovo uhajanje.

5.2 Obveznost zajemanja iz člena 7(4) se v določenem številu primerov nanaša na domačo uporabo (klimatske naprave, toplotne črpalke). Zdi se, da bi bilo bolje države članice spodbuditi k razvoju sistemov ločenega zbiranja izrabljenih naprav, ki vsebujejo fluorirane snovi, v skladu z načeli Direktive 2002/96/ES o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO).

5.3 Usposabljanje in spričevala (člen 8)

5.3.1 Obveznost priprave programov usposabljanja je omejena na podjetja, ki dejavnosti iz člena 8(1) opravljajo v imenu tretje osebe. Po mnenju EESO bi morali biti ti programi usposabljanja namenjeni vsem podjetjem, ki opravljajo dejavnosti, povezane s proizvodnjo, distribucijo in nameščanjem naprav, ki vsebujejo fluorirane pline. EESO poudarja, da bi morali programi usposabljanja vključevati tudi alternativne tehnologije, da se spodbudi proces tehnološkega prehoda.

5.3.2 Glede na to, da se programi usposabljanja nanašajo zlasti na snovi in postopke, ki lahko vplivajo na zdravje in varnost delavcev, bi morale države članice v pripravo teh programov vključiti socialne partnerje. S tem bi omogočili, da se predlog uskladi s splošnimi načeli evropske zakonodaje na področju zdravja in varnosti delavcev.

5.3.3 Zaradi nedoločenega roka za sprejetje tega predloga uredbe bi bilo smiselno omenjeni datum, do katerega morajo države članice Komisijo obvestiti o svojih programih usposabljanja in izdajanja spričeval, nadomestiti z navedbo obdobja po začetku veljavnosti uredbe.

5.4 Dajanje na trg in omejitve uporabe

5.4.1 Ne glede na specifične omejitve iz členov 9, 11 in 12 splošni pristop predloga uredbe prednost daje postopnemu zmanjšanju (angl. *phasing down*) do leta 2030 namesto postopnega ukinjanja (angl. *phasing out*). Tako je v členu 13 predvideno zmanjševanje dajanja fluoriranih ogljikovodikov na trg s progresivnimi kvotami, pri čemer se ne ločuje med različnimi tehnologijami, ki jih zadeva predlog uredbe.

5.4.2 EESO meni, da bi bilo ustrežneje ločevati med temi tehnologijami in namesto postopnega zmanjšanja predvideti postopno ukinjanje, kadar je to tehnično mogoče in ekonomsko vzdržno. Smiselno bi bilo, da se na dolgi rok predvidi prepoved uporabe, kar bi bilo v skladu s cilji zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v EU do leta 2050, pa tudi z razvojem alternativnih tehnologij. V nekaterih sektorjih ali podsektorjih, na primer v sektorju komercialnih hladilnikov in velikih industrijskih hladilnih sistemov, bi bilo treba prepoved dajanja opreme, ki vsebuje fluorirane ogljikovodike, na trg predvideti do leta 2025. Prav tako bi bilo treba prepovedati posode, ki jih ni mogoče ponovno napolniti (razpršilci ali aerosoli) in ki vsebujejo fluorirane pline, z morebitnimi odstopanji za nekatere vrste nujne uporabe (npr. v zdravstvu), za katere ne obstaja nobena verodostojna alternativna možnost.

5.4.3 Poleg očitnih okoljskih prednosti, povezanih s popolno zamenjavo tehnologij, ki povzročajo posebno močne toplogredne pline, in kljub s tem povezanim stroškom so prizadevanja za bolj sistematično zamenjavo spodbuda za inovacije in inovativnim podjetjem omogočajo, da pridobijo konkurenčno prednost na trgih, ki bodo nastali na podlagi uredbe, ki je trenutno v pripravi.

5.5 Označevanje je bistveni element za obveščanje zaposlenih, ki uporabljajo opremo iz predloga uredbe, in končnega uporabnika o tveganjih, povezanih s tehnologijami, ki jih uporablja. Zaposlenim je treba zagotoviti izčrpna, jasna in natančna tehnična navodila z vsemi informacijami, ki so potrebne za namestitve, vzdrževanje ali razstavljanje opreme, ter čim bolj omejiti okoljska tveganja.

5.6 Za večji učinek sporočila in ob upoštevanju tehnične kompleksnosti dosjeja je treba v sporočilu prednost dati enostavnim in razumljivim informacijam za širšo javnost. S tega vidika je treba ustvariti sinergije z obstoječim sistemom v okviru direktive o okoljsko primerni zasnovi (Direktiva 2005/32/ES) in, če je to tehnično izvedljivo, prednostno uporabiti sistem okoljskega označevanja, usklajenega na evropski ravni.

5.7 Omejitve, ki veljajo za evropske proizvajalce, morajo veljati tudi za proizvode, uvožene v Evropsko unijo. Prepoved predhodnega polnjenja opreme omogoča učinkovit nadzor uvoza fluoriranih plinov tako z okoljskega kot tudi gospodarskega vidika. EESO se kljub temu sprašuje, ali ni polnjenje na industrijskem območju najboljšo jamstvo za zanesljivost, saj se pri tem uporablja posebej prilagojen material, to dejavnost pa izvaja posebej za to nalogo usposobljeno osebje. Zato EESO poziva, naj bo v uredbi izrecno navedeno, da prepoved predhodnega polnjenja ne velja za opremo, namenjeno izvozu. Prav tako poziva tudi k določitvi izjem glede prepovedi predhodnega polnjenja, ki bodo veljale za opremo, v zvezi s katero je dokazano, da je predhodno polnjenje upravičeno zaradi zanesljivosti, varnosti in okoljske učinkovitosti.

5.8 Vsi proizvajalci in uvozniki fluoriranih toplogrednih plinov morajo upoštevati kvote. Teh obveznosti se ne sme naložiti potrošnikom ali upravljavcem opreme. Da bi zmanjšali upravno obremenitev, se uporablja prag ene metrične tone ali tisoč ton ekvivalenta CO₂ fluoriranih toplogrednih plinov. Izvožene količine se ne računajo v okviru kvot za dajanje na trg. Porazdelitev kvot bo temeljila na predhodnih emisijah. Možnosti

prodaje na dražbi ni več, saj je na tem trgu prisotnih premalo akterjev (v bistvu ni dovolj akterjev za vzpostavitev učinkovitega trga), s tem postopkom pa bi se povečali upravni stroški. 5 % bo rezerviranih za „nove udeležence“ na trgu. Dodeljevanje kvot bo določeno na podlagi podatkov, predloženih za obdobje 2008–2011. Bistveno je, da ostanejo obveznosti vodenja evidenc in poročanja obvladljive, da se podjetjem in zlasti MSP ne naloži prevelike upravne obremenitve. Na splošno bi bilo treba preučiti vprašanje stroškovne učinkovitosti sistema kvot.

5.9 EESO poziva Evropsko komisijo, naj redno objavlja poročila, pripravljena na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členoma 17 in 18 predloga uredbe. Ta poročila pa ne bi smela posegati v zaupnost podatkov, ki se zberejo od podjetij in se nanašajo na industrijske procese, zaščitene na podlagi pravic intelektualne lastnine. Komisija bi si morala prizadevati tudi za zmanjšanje upravne obremenitve, povezane z zbiranjem podatkov pri zadevnih podjetjih in državah članicah.

5.10 V členu 21 se vzpostavlja odbor, ki Komisiji pomaga pri izvajanju njenih pooblastil za sprejemanje delegiranih aktov. V tem odboru bi morali sodelovati predstavniki vseh zainteresiranih strani, tudi predstavniki socialnih partnerjev.

5.11 EESO izraža obžalovanje, da v členu 22 ni predviden prenos pooblastila na Komisijo za postopke nadzora, preverjanja in uskladitve. Čeprav so ukrepi za izvajanje v pristojnosti držav članic, pa bi bilo smiselno Komisiji omogočiti, da podobno kot v določbah členov 8 in 18 določi minimalne zahteve.

5.12 EESO podpira namero Komisije, da kot pravno podlago za uredbo o fluoriranih toplogrednih plinih uporabi člen 192(1) PDEU, saj je glavni cilj uredbe zagotoviti visoko raven varstva okolja, zlasti z ukrepanjem proti podnebnim spremembam. Vendar pa EESO poudarja, da je treba zagotoviti, da izvajanje uredbe ne bo vplivalo na celovitost notranjega trga.

V Bruslju, 23. maja 2013

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Henri MALOSSE